

SŁOWO ŻYCIA

Czerwiec 2015 r.

„Święte jest Jego Imię” (Łk 1, 49)

W Biblii imię zawiera w sobie potwierdzenie istoty jego nosiciela, ukazuje pewien aspekt jego natury. Wyraża również całość cech, umiejętności, zdolności osoby; jej osobistą wartość. Gdy Bóg posyła Mojżesza do synów Izraela, ten sprzeciwia się: „*gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć?*” (Wyj 3, 13), a Bóg mu odpowiada: „*Jestem, który Jestem. Tak powiesz synom Izraela: «Yod He Waw He» - Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki*” (3, 14). Powyższy Tetragram składa się z liter czasownika *być* i można go odczytywać w czasie przeszłym, teraźniejszym i przyszłym, stąd najczęstsze tłumaczenie – *Wiekuiesty; Źródło wszelkiego istnienia*. Z uwagi na szacunek dla boskiej transcendencji wierni wzywają raczej imienia *Adonai (mój Mistrzu, mój Panie)* i używają wyrażenia *Hachem (Imię)*.

Proklamować, że Imię Boga jest Święte sprowadza się do potwierdzenia, iż świętość określa samą istotę Boga; jest Mu w sposób oczywisty przynależna: „*Nikt tak święty jak Pan, prócz Ciebie nie ma nikogo, nikt taką Skalą jak Bóg nasz*” (1 Sm 2, 2); „*Któż by się nie bał, o Panie, i Twego imienia nie uczcił? Bo Ty sam jesteś Święty*” (Ap 15, 4).

„Święte jest Jego Imię” (Łk 1, 49)

Temat świętości imienia Boga jest stały w tradycji żydowskiej. Ta świętość jest natomiast zaledwie wyczuwalna w Objawieniu, którego Bóg udziela z Siebie Samego ma przestrzeni całego pierwszego Przymierza. Trzeba było czekać do pełni czasów i do wypełnienia się odkupieńczego Wcielenia, aby móc utożsamić świętość Boga z Jego trwałą i niezmienną Miłością, objawioną w darze swojego Syna, Jezusa Chrystusa: „*Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich*” (J 17, 26).

Na progu nowego i wiecznego Przymierza Matka Zbawiciela przeczuwa prawdziwą naturę świętości Boga wtedy, gdy Anioł zapowiada jej, że Ten, którego pocznie będzie nazwany „*Synem Najwyższego*” (Łk 1, 32).

A zatem to Pan Jezus jest Tym, który ma objawić prawdziwe Imię Boga miłości, do którego zwraca się w swojej modlitwie: „*Ojcze Święty*” (J 17, 11). Nasz Pan wciela w całej swojej Osobie tę świętość, która pochodzi od Boga, Jego Ojca - „*Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca*” (J 14, 9). Dlatego też Imię Jezusa, Słowa Boga, które stało się Ciałem, uczestniczy w tej świętości Ojca: „*Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo*” (J 1, 1). To właśnie miał na myśli Święty Piotr mówiąc: „*Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga*” (J 6, 68-69).

„Święte jest Jego Imię” (Łk 1, 49)

Jezus – „*Bóg zbawia*” – jest zatem prawdziwym Bożym Imieniem, którego świętość objawia się w Jego odkupieńczej miłości: „*I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni*” (Dz 4, 12).

Świętość Chrystusa oznacza:

- w aspekcie ujemnym: brak jakiegokolwiek grzechu - „Wiedziecie, że On się objawił po to, aby zgładzić grzechy, w Nim zaś nie ma grzechu” (J 3, 5; por. 2 Kol 5, 21; Hbr 4, 15; 1 P 2, 22);
- w aspekcie dodatnim: doskonałe posłuszeństwo prawu miłości Ojca - „Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło” (J 4, 34); „Ja zawsze czynię to, co się Jemu podoba” (J 8, 29).

Dwa rodzaje świadomości Pana Jezusa - prawdziwego Boga i prawdziwego człowieka, pozwalają nam rozróżnić podwójną świętość:

- świętość obiektywną, wypływającą z unii hipostatycznej: Pan Jezus to „*Bóg z Boga, światłość ze światłości. Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu*” (Credo nicejsko-konstantynopolikańskie), a zatem jako Jednorodzony Syn Ojca jest święty na sposób doskonały.
- świętość subiektywną: z uwagi na swoje doskonałe posłuszeństwo woli Boga, swojego Ojca, Pan Jezus jest „*Tym, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat*” (J 10, 36) ale jest również Tym, który dla swoich uczniów „*poświęca w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie*” (por. J 17, 19). Ten postępek w świętości koresponduje ze wzrostem „*w mądrości, w latach i w lasce u Boga i u ludzi*” (Łk 2, 52) w Nazarecie. Gdy głosimy *Gloria* zwracając się do Jezusa: „tylko Tyś jest Święty”, wyznajemy, że poza Panem Jezusem żaden człowiek nie uczestniczy na sposób doskonały w prawdziwej świętości Boga.

„Święte jest Jego Imię” (Łk 1, 49)

Nakaz pochodzący z Księgi Kapłańskiej: „*Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz!*” (Kpł 19, 2) możemy zrozumieć jedynie w perspektywie Bożego ojcostwa i Wcielenia Jednorodzonego Syna. Ojciec posłał swojego Syna, który, po oczyszczeniu ludzkości w swojej Krwi (por. Ap 7, 14), posłał Ducha świętości tym, którzy są Mu wierni. To właśnie dlatego Bóg może nam nakazać, abyśmy i my byli święci, jak tylko On jest Święty: „*w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty*” (1 P 1, 15-16). Pan Jezus jest naszą świętością – przez chrzest wciela nas w Siebie i daje nam udział w Duchu świętości, który w pełni na Nim spoczywa; w Nim stajemy się przybranymi synami Jego Świętego Ojca, żyjącego swoim własnym życiem: „*zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga naszego*” (1 Kol 6, 11).

Jan Paweł II w liście apostołskim, który napisał „*U Progu Nowego Tysiąclecia*” [*Novo millennio ineunte*] stwierdza: „perspektywą, w którą winna być wpisana cała działalność duszpasterska, jest perspektywa *świętości*” (nr 30), rozumiana jako „pełnia życia chrześcijańskiego i doskonałość miłości” (*Lumen gentium*, nr 40).

„Święte jest Jego Imię” (Łk 1, 49)

Święty Jan Eudes w tych czterech słowach rozeznaje aż sześć wielkich tajemnic:

1. „Pierwsza polega na tym, że tajemnica Wcielenia, będąc tajemnicą miłości, jest przypisywana Duchowi Świętemu - jako arcydzieło Jego miłości i dobroci.
2. Druga tajemnica zawierająca się w tych słowach polega na tym, że święte człowieczeństwo Bożego Dziecięcia, które błogosławiona Dziewica poczęła w swoim łonie, jest uświęcone bardzo ścisłym zjednoczeniem, do którego weszła wraz z tą fundamentalną świętością, jaką jest Boskość.

3. Trzecia tajemnica polega na tym, że to Dziecko-Bóg jest w ten sposób uświęcone i staje się Świętym świętych, aby uświęcać i wysławiać Imię po trzykroć Świętego. Zresztą Ono Samo również zasługuje, aby Je uświęcać na ziemi, w niebie i całym wszechświecie, i wypełniać w ten sposób to, co wyrażają słowa: „Święć się imię twoje”(Mt 6, 9).
4. Czwarta tajemnica zawarta w tych słowach polega tym, że Zbawiciel świata, którego Najświętsza Dziewica nosi w swoim świętym łonie, jest namaszczoney na sposób boski namaszczeniem Boskości, czyli jest poświęcony i konsekrowany na Zbawiciela i uświęciciela wszystkich ludzi. I tę właśnie misję podejmuje będąc jeszcze w łonie – wypełnia ją wobec swojego Zwiastuna i jego rodziców, św. Zachariasza i św. Elżbiety.
5. Piąta tajemnica polega na tym, że Duch Święty objawiający się w Maryi, by dokonać najświętszego z dzieł, jakie kiedykolwiek były i kiedykolwiek będą, to Święty świętych, sama świętość i źródło wszelkiej świętości. Z chwilą poczęcia Maryja została obdarowana w obfitości, napełniona morzem łask i niepojętej świętości.
6. Szósta tajemnica zawarta w tych słowach polega na tym, że ta niewysłowiona i cudowna tajemnica Wcielenia jest niewyczerpanym źródłem wszelkich łask i świętości, jakie kiedykolwiek były, są i będą na ziemi i w niebie.

Patrzcie i podziwiajcie jak wiele cudów jest zawartych w tych niewielu słowach, wypowiedzianych przez święte usta Matki Świętego świętych, którego święte Imię niechaj będzie chwalone, uświęcane i wysławiane po wieki wieków” (VIII, 50-51).

Wraz z Serafinami, z całym niebem i ze wszystkimi świętymi Kościoła, z całą „triumfującą” w czerwcu przyrodą módlmy się:

„Święty, Święty, Święty
Pan Bóg zastępów
Pełne są niebiosy i ziemia chwały Twojej!”

Ojciec Joseph-Marie Verlinde

Każdego miesiąca proponujemy duchowe rozważanie nad fragmentem Biblii odnoszącym się do życia braterskiego. Zachęcamy, abyście uczynili z tego słowa „lampę dla waszych stóp i światło na waszej ścieżce” podczas całego miesiąca. Grupy dzielenia duchowego spotykają się, by medytować to **Słowo Życia**. Jeśli jesteś zainteresowany, skontaktuj się z nami.

Nasz adres: «Rodzina Świętego Józefa» Saint Joseph de Mont-Rouge, 34480 PUIMISSON, Francja
e-mail: s.faustine@fsj.fr